

PASILLI

PAUEN PASILAN OSASTON LEHTI

4/2011

Pasilli on Pau:n Pasilan osaston oma postitorvi. Ilmestyy 4 kertaa vuodessa.
Painos 2300 kpl.
Päätoimittaja ja taitto Jussi Lehmusvaara. Toimituskunta Helena Aarnio
(toimitussihteeri), Toivo Saksala, Eija Heikkilä ja Soile Laine.
Toimituksen osoite Pasilli/Pasilan Osasto PL 925 00231 Helsinki. Sähköposti
jussi.lehmusvaara@hotmail.com.
Painopaikka Kyriiri Oy. Helsinki.

Helsingin postikeskuksen kuulumisia

Aluksi kuitenkin kuljetusliittohankkeesta, josta neuvottelut ja suunnittelu ovat käynnissä liittojen hallitusten toimesta. Kyseessä on kuuden liiton yhdistäminen yhdeksi kuljetusliitoksi (AKT, IAU, SLSY, SMU, VML JA PAU). Yli 100 000 jäsenen järjestö antaisi tiettyä turvaa jäsenistölle ja palvelut säilyisivät tai jopa monipuolisuisivat. On selvää, ettei tällainen hanke onnistu ilman hyvää yhteistyötä. Neuvotteluasetelmat ovat jokaisella erilaiset ja halut saada asioita läpi ns. oman liiton hyväksi ovat tavoitteena varmaan jokaisella sopimusallalla. PAU:n suurimpana ammattiosastona olemme etulinjassa ottamaan kantaa sekä miettimään yhdistämishankkeen plussia ja miinuksia. Päätöksiä asiasta tehdään Pau:n liittokokouksessa jo vajaan puoleltoista vuoden kuluttua kesäkuussa 2013. Mahdollinen uusi liitto olisi käynnissä 2014.

Lisätietoja hankkeesta www.pau.fi ja [www.pasilanosasto.pau.fi /edunvalvonta](http://www.pasilanosasto.pau.fi/edunvalvonta).

Positivista on se, että Postikeskukseen on valittu luottamusmiehet ja uusia henkilöitä on mukana useita. Edunvalvonnan tulevaisuus tulee turvata jatkossakin ja innostuneita naisia ja miehiä tarvitaan mukaan.

Kiinnostus yhteisten asioiden hoitoon on lisääntynyt, eikä ihme kun seuraa ympärillä tapahtuvaa mylvinää. Työnantajan unelmat pitäisi toteuttaa, MUTTA.....

Luottamusmiesten kausi alkoi 1.10.11 ja on kahden vuoden mittainen. Muutamilla alueilla päästiin äänestämään, eli ehdokkaita oli runsaasti. Postikeskuksessa on nyt yhdeksän työpaikan luottamusmiestä ja heillä kaikilla on varamiehet.

YT- neuvottelut ovat olleet pääosassa monella työpaikalla. Vaikka yyttee ei tällä kertaa kohdistunut postikeskuksen työntekijöihin on Pau:n jäseniä laitettu pihalle surutta. Asiakkuusmarkkinoinnin ” luovutus” yksityiseen käyttöön ei varmasti vakuuta työntekijöitä, jos on ” luvattu” nykyisten työehtojen säilyvän vain sopimuskauden loppuun. Tällä luovutuksella työnantaja ”esti” pitkään postissa työssä olleiden siirtymisen muihin Itella/ postin työpaikkoihin. Tärkein voimavara sai jälleen kerran tietää kaapin paikan.

Myymäläverkon alasajo jatkuu kiivaana. Työntekijöitä irtisanottiin n.150. Itellan herrat eivät malta odottaa uusia postilain tarkennuksia ja asetuksia, kun rattaat pyörivät jo täysillä toimintojen lopettamiseksi tai ulkoistamiseksi. Yleispalveluvelvoite, mikä se on? Olisi hyvä, jos saisi vastauksen vaikkapa Itellasta. Omaan postiin matka pitenee ja tietojeni mukaan jakelussa on myös ongelmia. Minne olet menossa ITELLA ? Kuuluuko jakelu ydinliiketoimintaan?

Nyt en kuitenkaan mene toisten reviirille, koska Helsingin pokissa on myös muutama ongelma. Yksilöimään en ala näin julkisuudessa, mutta työnantajan päätökset, jos niitä voi näin sanoa eivät ole PASILAN OSASTON mielestä oikeita. Me olemme edunvalvoja ja meidän tehtävämme on puolustaa OSASTOMME JÄSENIÄ. Muutamien työnantajan edustajien ylimielinen, välinpitämätönkin suhtautuminen työntekijäpuolen esityksiin huonontaa koko yhteisön ilmapiiriä.

Työntekijäpuolta voisi edes kuunnella tai ehdotuksia kommentoida. Toimintatapojen muutos on ilmeinen. Työnantajan koventunut toimintatapa ei anna meille vaihtoehtoja. Kuukausia, jopa vuosia väännetään samoista asioista. Edunvalvonnan ja Pasilan osaston on otettava järeämmät toimet käyttöön. Tiedämme mitä oikeuksia on työnantajalla, mutta rajansa kaikella. Aikoinaan on luotu yhteistyössä eettisiä sääntöjä ja ohjeistuksia. Nyt niiden merkitys on kyseenalainen. En tiedä onko normaalia työnjohtamista olemassakaan.? Jos nyt jollain herää kysymys, ettei näistä asioista ole puhuttu niin puhuu potaskaa. Allekirjoittanut on omalta osaltaan tuonut asioita esille ja keskustellut myös luottamusmiesten kanssa. Työnantajan ”perinteisiin” lauseisiin kuuluu, että en ole kuullutkaan ja ei varmaan meillä näin tehdä asioita tai sitten asiat ohitetaan olankohautuksella. Oli miten oli, emme aio olla kuunteluoppilaita, teemme työtä jäsenistön eteen.

Yhteistoiminnan toteutuminen on häilyvä käsite. Työnantajan asioilla on poikkeuksetta kiire, mutta edunvalvonnan esille tuomat asiat kestää ja kestää. Ei varmaan mikään yllätys. Työnantajan rajoitteet ja toiminta eivät vastaa sopimuksia. Esimerkkinä posti-extrojen käyttö, joka on karannut käsistä. Sopimus siitä, että ensin kutsutaan talon osa-aikaisia on ok mutta se ei tarkoita joka päiväistä extrojen käyttöä. Henkilömäärä ei ole silloin ole kohdallaan, jos extraajia joudutaan jatkuvasti kutsumaan. Toistaiseksi voimassa olevat - työsopimukset ovat ainoa vaihtoehto. Työnantaja ei valitettavasti ymmärrä sopimuksien henkeä vaan joogailee edestakaisin. Selitykset ja

syyt ovat huono ennustettavuus ja jo edellisen päivän” yllätykset”. PAU on irtisanonut extra sopimuksen.

Toinen merkittävä asia on tautot ja työajat. Niistä on olemassa pitkäaikaiset käytännöt ja niitä ei työnantaja-kaan voi sormia napsauttamalla muuttaa. Postikeskuksessa siirtymät esimerkiksi ruokalaan ovat pitkät, jolloin taukoajasta huomattava osa on jo matkalla käytetty.

Tässä vielä muutamia otoksia elävästä elämästä:

Vielä on minuutti tauon alkuun, eli mene takaisin työpisteeseen. Jos koneella ei ole juuri nyt tekemistä, koneen vieressä ei saa istua. Olet hyvä kirjekoneella ja haluat siellä olla, mutta otat vähän ”yhteen” pomon kanssa, kuinka ollakaan huomaat olevasi manulajittelussa. Jos olet hyvä työntekijä, sinut palkitaan siirtämällä eri työpisteisiin saman vuoron aikana, eli et ehdi hengähtää. We käynneistäkin on joutunut tekemään ilmoituksen esimiehelle. Sinä olet sellainen tyyppi, että liitto eikä luottamusmieskään auta sinua.

Tämä tapahtui vanhan hipan aikaan.

Meillä oli silloin taukotila Erpan paikalla. Eli olimme juomassa kahvia silloisessa taukotilassa, kun yksi kaveri veti verhot taukotilan ikkunoiden eteen sanoen ”on niin kauniit verhot että sääli piilottaa niitä piilossa”

Samassa silloinen voton pomo tuli paikalle ja repäisi verhot lattialle sanoen, että ei täällä voi olla piilossa pitää nähdä työmaa...

Kaveri oli tullut takaisin töihin pitkältä sairauslomalta ja kesälomilta(5-6vko). Pomo näki hänet, tuli hänen taakseen koputti olkapäähän ja kysyi miksi lähdit pois töistä tunteja aikaisemmin ennen kuin työvuoro päättyi, silloin kun jäit lomille. Kaveri kääntyi naama punaisena eiks yleensä sanota ekaks terve tai huomenta kun kohdataan!! Minä, joka olin vieressä purskahdin nauruun.

”Suu poikki ja kädet käymään!”

”Ei jutella lajittelun aikana!”

Esimies kesätyöntekijälle joka palaa tauolta työpisteelle hieman verkkaista vauhtia: ”juosten, ei hölkäten!”

Hyvää Joulua ja parempaa vuotta 2012

*Jari Pellikka
puheenjohtaja
plm*

Voutilasta kajahtaa 13

Syyskuussa 2011 se sitten tapahtui, mitä ehdin pelätä jo pitkään, nimittäin tuotantopäällikkö Tapani Väisäsen lähtö pois itellan palveluksesta. Hänen uusi työpaikkansa on G4s Pitäjänmäellä ja hänestä tuli palvelujohtaja koko valtakuntaan. Tämä merkitsi sitä, että aluejohtaja Jani Häsä johti myös lokea oman toimensa ohella. Uusi tuotantopäällikkö on tarkoitus valita 1.12.2011.

Syksy ja alkutalvi on muutenkin ollut hirvittävän myllerryksen aikaa valtakunnallisesti, kun jo onneksi kohta takana päin olleissa YT-neuvotteluissa varsinkin suunnittelutehtävissä olleille henkilöille jaettiin kurjuutta tasaisesti, eli 42,6% heistä uudelleen sijoitetaan tai irtisanotaan. Näin kävi myös lokessa, kun suunnittelijoista yksi joutuu jättämään tehtävänsä. Nimeä en viitsi paljastaa, mutta varmasti kaikki tuntevat hänet lokessa ja hän on varmasti koko Itellan parhaita asiantuntijoita, kuka paketteihin on perehtynyt ja tietää niistä kaiken.

Olen ollut palvelutuotantojohtaja Marko Toivariin ja suunnittelujohtaja Sami Reposeen, sekä valtakunnalliseen päälouottamusmiehen Hannu Rantaseen yhteydessä kyseisen työntekijän asiassa ja toivon, että hänet pystyttäisiin uudelleensijoittamaan, koska olisi erittäin irvokasta päästää hänet kilpailevan yrityksen palkkalistoille. Asian käsittely on onneksi vielä kesken ja odotukseni ovat korkealla sen suhteen.

Siipitien ulkomaan tuotannossa käytiin mielenkiintoinen episodi, kun 22.9 kuukausittaisessa yt-neuvottelussa työnantaja ilmoitti, että peräkkäiset vuorovaihdot on nyt sitten kielletty. Peräkkäisellä tarkoitan sitä, että työntekijä tekee oman vuoronsa eteen tai perään toisen työvuoron, joka merkitään vuorolistaan ja toinen työntekijä tekee vastaavasti sitten sen joskus takaisin.

Saimme työnantajan sillä kertaa vakuutettua, että vuorovaihto ei ole kiellettyä missään muuallakaan ja ettei ole olemassa mitään pykälää, mikä vuorovaihdon kieltäisi. Sitten 11.10 käydyssä seuraavassa yt-neuvottelussa työnantaja ilmoitti, että vuorovaihto on laitton ja että se kielletään. Ilmoitimme eriävän kantamme asiaan ja että olemme asiasta varmasti yhteydessä liiton lakimieheen. Kävin asiasta useita puhelinkeskuste-

luja ja jopa kokoustin palvelujohtaja Toivarin, resurssijohtaja Kalle Kasken, sekä HR-johtaja Tero Pajusen kanssa. Lopputulemana 11.11.2011 kirjoitettiin Pau:n lakimies Katja Heikkilän ja työnantajaliiton Paltan lakimies Anssi Heiliön toimesta Tes-pöytäkirja vuorojenvaihdosta ja mikä tärkeintä, vaihdot ovat nyt siis aivan laillisia ja kirjattu Tes:n. Parasta asiassa on, että kannattaa siis ”nostaa kissa pöydälle” ja neuvotellen sopia asioista.

Työsuojeluvälit käytiin myös marraskuussa lokensalalta. Jouni Kaiponen valittiin työsuojeluvaltuutetuksi kaudelle 2012-2014 ilman vastaehdokkaita.

Varatyösuojeluvaltuutetuksi sen sijaan saatiin uudet kasvot, kun Marko Heikkilä(ulk-siipitie) ja Riku Pellikka(loke tuotanto 1 luottari) olivat ehdolla Jounin varamiehiksi. Marko ja Riku sopivat varamiesjärjestyksen niin, että Marko on ensimmäinen vara ja Riku on toinen varatyösuojelu valtuutettu. Vaaleja ei siis onneksi tarvittu.

Onnea valituiksi tulleille henkilöille!!

Kävämpiä uutisia sain 14.11.2011, kun Aluepäällikkö Jani Häsä ilmoitti Siipitien lähtevän kirjeen henkilöstön vähentämistarpeesta.

Neuvottelupöydässä istuvat työnantajan puolelta Jani Häsä, Peter Staven, sekä Kaisa Kattilakoski. Meidän puolelta ovat meikäläinen ja luottamusmies Sami Tella.

15.11.2011 aloitimme YT-neuvottelut, jossa työnantaja ilmoitti lähtevän kirjeen osalta vähentämistarpeeksi kuusi henkilötyövuotta (HTV) ja neuvottelujen piirissä olisi 54 työntekijää, eli koko lähtevä kirje. Tämä tulisi tarkoittamaan myös mahdollisesti irtisanomisia ja/tai työpaikkakunnan vaihtoja. Vähentämistarpeen syyksi työnantaja ilmoitti kirjevolyymien lasku 4,2%, sekä sen, että viikolla 49 pasilan Pok alkaisi ajamaan koineellisesti 42% lähtevästä kirjeestä.

Työntekijäpuoli (meikäläinen ja Sami Tella) ilmoitti, ettei tule hyväksymään ainuttakaan irtisanomista missään olosuhteissa, joka kirjattiin myös ensimmäiseen pöytäkirjaan. Neuvottelut on tarkoitus käydä loppuun joulukuun alkuun mennessä, mutta luu-

lenpa, ettei ainakaan ennen joulukuun puoltaväliä pystytä päätöksiä tekemään.

Tässä tämänkertainen ”raapaisu” tapahtumiin lokesta ja siipitien ulk:sta.

Minun puolestani erittäin hyvää ja rauhallista JOULUA, sekä onnellista uutta vuotta 2012 kaikille Pasillin lukijoille.

*Isto Kuusisto
Pääluottamusmies
Loke-, ja ulk-siipitie
isto.kuusisto@itella.com
040-8229515*

Viisautta Voutilan malliin vol.42

Voi hitto kun harmittaa olla väärässä. Edellisessä pasillissa heti ensimmäisessä kappaleessa spekuloin, että lokessa ei ole henkilöstön vähennystarpeita. Noh, olihan niitä. Suunnittelusta ja ns. ”toisesta kerroksesta” ollaan vähentämässä väkeä. Moni meillekin tuttu henkilö katoaa ajan horisonttiin näköpiiristämme eikä tutut kasvot enää kuuluu arkeemme. Tuttuja kavereita moni ja kyllä harmittaa, mutta tästäkin huolimatta tahdon toivottaa jokaiselle pois lähtijälle onnea ja menestystä. On ollut kunnia saada työskennellä kanssanne.

Ja sitten jotain aivan muuta. Palaan taas PuHoon eli puheohjaukseen. Tässäpä onkin taas tarinaa kerrakseen. Puho-raportti valmistui 13.10.2011 ja sain sen käsiini 22.11.2011 sattumalta. Pähkinänkuoressa raportissa korostetaan luisujen valaistusta useaan otteeseen ja mikä parasta, raportin viimeisellä sivulla on tismalleen samat korjausehdotukset PuHo kuulokkeiden käyttömukavuuden parantamiseksi kuin mitä työsuojelu ja henkilöstö esittivät vuosi sitten. Näin ollen tarvittiin adressi, tarvittiin työterveyshuollon työpaikkakäynti, tarvittiin työterveyslaitoksen selvitys. Nyt kysynkin, jos esimiehet, suunnittelu ja koko loken johto olisivat viitsineet kuunnella työntekijöitä, niin olisi siko tämä jumalaton rumba ollut tarpeellista. On kerta kaikkiaan käsittämätöntä ja röyhkeää ajatella työnantajalta, että kun hankitaan PuHo-kuulokkeet, niin kyllä niitten pitää sopia jokaiseen päähän ja jos joku valittaa niin valituksille ei lotkauteta korvaakaan. Mielestäni tämä on taas kerran muistutus esimiehille ja koko loken johdolle siitä, missä työnteon ammattilaiset oikein ovat. Työntekijät tuntevat työnsä ja työvälineensä paremmin kuin yksikään esimies tai suunnittelija, joten olkoon tämän tarinan opetus ”se kuka ei tunne historiaansa on tuomittu toistamaan samat virheet”. Seuraavaksi tappelemme työnantajan kanssa siitä onko heillä halua noudattaa työterveyslaitoksen raportin jälkeenkään toimenpidesuosituksia vai haetaanko vielä joku muu ulkopuolinen selvittämään PuHon ongelmia.

Alkuvuodesta työsuojelu asetti tavoitteita joita pyrimme aktiivisesti ajamaan. Työkierron kehittäminen sai äskettäin lisäpontta kun saimme osittain VK-linjan (vaikeasti käsiteltävät tai prossa) mukaan työkiertoon. Kuitenkaan työkierto ei ole riittävää lokessa joten tämän asian kanssa painiminen tulee jatkumaan myös vuonna 2012. TUTTAVA tai Safety Walk kuten tätä tullaan jatkossa kutsumaan on rullannut odotetulla tavalla ja jatkossa Safety Walkia tullaan jatkamaan aktiivisesti myös vuonna 2012 lokessa ja ULKissa. Yksi asia kuitenkin jäi tältä vuodelta tekemättä ja se on häirintä/tasa-arvokysely, samoin eri vuorojen koettu

eriarvoisuus piti liittää osaksi häirintä/tasa-arvo kyselyä. Nähtäväksi jää tullaanko kyselyä tekemään ensi vuonna koska osa työryhmän jäsenistä on poissa. Sairaspoissaolot ovat yhä lokessa korkeita ja tämä on asia jota työsuojelussa tulee pohtia, mitä lokessa tehdään oikein ja mitä väärin joten ensi vuosi tuo tämänkin haasteen mukanaan.

Vuodenvaihteen jälkeen lokessa toivottavasti koko työsuojeluorganisaatio on valmiina haasteisiin. Allekirjoittanut toimii seuraavat 3 vuotta valtuutettuna ja 1.varana on Heikkilän Marko ULKista ja 2.varavaltuutettu on Pellikan Riku lokesta. Tätä kirjoittaessani työsuojeluorganisaatiosta puuttuu enää työsuojeluasiamiehet lokesta ja ULKista ja nämä valinnat olisi tarkoitus suorittaa ennen joulua jotta koko työsuojeluorganisaatio olisi iskussa 1.1.2012. Noh, miten vuosi sitten alkaa, kysyy epätietoinen? Heti tammihelmikuussa on Mehiläisen työpaikkakäyntejä ja suurin ja arviolta koko talven vievä projekti tulee olemaan riskienarvio joka on lakisäateistä toimintaa eikä näin ollen vapaaehtoista työnantajalle. Ennen riskienarvion aloittamista on riskienarviot organisoitava ja niille henkilöille jotka eivät ole aikaisemmin riskienarviota tehneet on järjestettävä riskienarviokoulutus. Arvio on työläs vaihe, mutta nyrkkisääntö riskienarviossa on havaita riski, arvioida riskin suuruus ja poistaa tai pienentää riski siedettäväksi. Jottei elämä tulisi yksitoikkoiseksi, niin edellä mainitsemani asiat (esim. työnkierto ja Safety Walk) tulevat myös työllistämään ensi vuotta. Haastetta siis riittää.

Kuinka paljon on pitkä aika?

Elämme epävarmassa maailmassa jossa turvallisuus ja toimeentulo ovat monella mielessä. Nyt Itellassa käytävien yt-neuvottelujen tavoite on toiminnan tehostaminen joka tarkoittaa suoraan sitä, että samat työt pitää pystyä tekemään pienemmällä porukalla. Työnantaja hakee tarkoituksellisesti sellaisia termejä kuin ”tehostaminen” ja ”järjeistäminen”. Mutta ne työntekijät jotka jäävät tekemään niitä töitä jota irtisanottu kaveri vielä eilen teki, tekevät vain enemmän kun töitä kuulemma piti ”järjeistää”. Olemme kurimuksessa jossa suomalainen työntekijä on liian kallis työnantajalle, mutta kun toimeenkin pitäisi tulla. Työntekijä saa palkkaa josta maksetaan palkkaveroa, palkkaveron jäljellejäävä

osa tulee työntekijän kouraan puhtaana. Sitten työntekijä menee kauppaan ja ostaa ruokaa josta työntekijä tietämättään maksaa tuotteen hinnassa välillisiä veroja tai palveluista arvonlisäveroja. Mietinkin, onko mahdollista, että palkka ei enää riitä vuokraan, ruokaan ja muihin laskuihin. Noh, työntekijä tuumaa, että pitäisi saada lisää palkkaa jotta tulisi toimeen, ja heti kun työntekijä saa palkankorotuksena 40€ kuukaudessa, niin postilaatikosta tipahtaa vuokranantajalta ilmoitus jossa kerrotaan vuokrankorotuksesta 40€ kuussa inflaatioon

vedoten. Kuulostaako tutulta? Ahneus on maailman vakio mutta kuka on se ahne. Jos työntekijöiltä kysytään, niin työnantaja on ahne ja jos työnantajalta kysytään, niin työntekijät ovat ahneita kun vaativat lisää palkkaa tullakseen toimeen. Suomen pitää olla kuulemma kilpailukykyinen ja siksi työnantaja tahtoo tehdä Suomesta matalapalkkamaan. Ongelmana vaan on se, että jos palkansaajilla ei ole rahaa, niin kukaan ei kuluta ja sisämarkkinat luovat lisää työttömyyttä. Olemme loputtomassa kurimuksessa kohti romahdusta. Kuka on ahne ja mitä ahneudelle pitäisi tehdä?

Näin on se taas aika jolloin vuosi on loppuillaan ja tämä vuodenvaihe tuo muutoksen. Kuitenkin haikein mielin jätän jäähyväiset Helena Aarniolle jonka kanssa olemme rinnakkain työskennelleet työsuojelun eteen niin lokessa kuin ULKissakin. Helena jättää Helenan mentävän aukon työsuojeluun ja Helenan myötä katoaa sellaista hiljaista tietoa jota vain Helenalla on. Tiedän Helenan lukevan tämän ja tahdon sydämeni pohjasta kiittää kaikista näistä vuosista jotka olen saanut kanssasi työskennellä. Kun ajattelee 8 vuotta, niin se tuntuu pitkältä ajalta, nyt se kuitenkin tuntuu liian lyhyeltä ajalta. Kuinka paljon on siis pitkä aika. Näin jäähyväisten alla aivan liian vähän. OIKEIN HYVÄÄ JOULUA JA RIEHAKASTA UUTTA VUOTTA!

*Jouni Kaiponen
TSV Loke/ULK*

International Geographic esittää:

Karvoituksemme eliöstä tarkkailemassa

Luonnon monimuotoisuus on yleisesti ottaen pahasta – tarkoitan nyt esimerkiksi pihamaan lanttusatoa nakertelevia pupuja, ylämäkiä, mäkäräisiä, verovirkailijoita ja muita sen tyyppisiä luonnonilmiöitä jotka tekevät ihmisen elämän perin sietämättömäksi. Paras ja turvallisin tapa liikkua luonnossa on television tai radion välityksellä.

Heille, joiden itsesuojeluvaisto on vioittunut, ja jotka kaipaavat suorempaa kontaktia luonnon monimuotoisuuteen, suosittelen pitäytymistä omassa vartalossa. Ihmisen keho itsessään on täynnä luonnon ihmeitä. Yksi ainutlaatuisimmista luonnon biotoopeista löytyy monen urosihmisen naamasta - nimittäin karvoitus.

Naaman karvoitustyyppit voidaan jakaa kolmeen osaan: **1. talousparta** **2. aarnio- eli ns.risuparta** ja **3.avohakkuu eli silo** (Pöntinen, Lingren 1977). Talousparraksi kutsumme kasvustoa, joka rajoittuu vain osalle naamasta, yleensä huulen yläpuolelle ns. viiksenä tai naaman laitamille, jolloin sitä kutsutaan arkikielessä pulisongiksi. Kasvusto on yleensä tasamittaista ja samanikäistä. Eliöstä karvoituksessa on vähäistä ja monet lajit ovat uhanalaisia. Toistuvat hakkuut estävät monen eliölajin normaalia vaelluskäyttäytymistä ja runsas lannoitus (voiteet, vaahdot, haajusteet) ja muut hoitotyöt aiheuttavat vääjäämätöntä vahinkoa humuksessa ja karikekerroksessa.

Paljas tai puolipaljas silo-biotooppi on viime vuosina lisääntynyt yhä tehokkaamman koneellisen parranajon seurauksena. Modernit monitoimikoneet aiheuttavat laajamittaista tuhoa. Vain hyvin lyhytkasvuinen, heinäaromainen tai nurmimainen kasvusto pääsee silloin tällöin kukoistamaan. Maaperä on köyhää tai peräti kumimaiseksi hioitunutta elotonta aavikkoa, jota eroosion aiheuttamat uurteet ja rypyt halkovat. Tämänkaltaisen luonnon tuhoutuminen on viime aikoina nostanut esille maassamme harjoitettavan parranhoitopolitiikan tilasta ja tulevaisuudesta. (Kun tarkastelemme nykyisten päättäjien poskia ja leukaperiä, voimme todeta, että muutosta ei aivan pian ole näköpiirissä).

Aarnioparraksi kutsumme luonnontilassa olevaa hoitamattomaa, risukkomaista kasvustoa, jolle on ominaista eri karvatyyppien runsas kirjo, rikas, kuohkea maaperä ja ainutlaatuisen runsas eliöstö. Aarnioparta peittää enää noin 4% planeettamme yhteenlasketusta naamapinta-alasta ja määrä on vähenemään päin. Monet historiallisestikin merkittävät põheiköt, kuten Marx, Jeesus, Sokrates, Väinämöinen, Lincoln, joulupukki ja Eino Lupsa ovat jo aikoja sitten kadonneet ihmiskuntamme arkaaiseen muistiin ja uusia ei ole tulossa. Neitseellinen aarnirisukko kukoistaa enää vain lähinnä alkoholistien, filosofien, luottamusmiesten, Ilkka Taipaleen ja muiden syrjäytyneiden huru-ukkojen naamassa. Elämme siloposkisuuden aikaa.

Tarkastelkaamme aarniopartaa lähemmin. Mikä tekee siitä niin kiehtovan ja ainutlaatuisen?

Päältä katsottuna aarniopartapusikko vaikuttaa meistä monesta suorastaan pelottavalta. Sankka, tiheä kasvusto rönnyilee villinä maaperästä ja latvuston yläpuolella kaartelelee karpäsiä saalista etsien. Tätä villiä risukkoa on pidetty aina näihin päiviin asti saavuttamattomana, luoksepää-

aarnio- eli risuparta

talousparta

avohakkuu eli silo

semättömänä luonnon mysteerinä. Onneksi uudet, modernit kuvaustekniikat ja laitteet ovat raottaneet tämän kiehtovan maailman salaisuuksien verhoja ja paljastamaan meille sen lumoavia piirteitä.

Aarnioparran ytimessä maailma on täynnä tuoksija, värejä ja elämää. Karrikerros on oivallinen kasvualusta erilaisille kiehtoville hiiva-, levä- ja sieneliöstölle. Aarnioparta-biotoopin perusfloodaan kuuluvat silsamaista rihmastoaan levittävät *Malassezia furfur* sekä *Trichophyton*-, *Microsporum*- ja *Epidermophyton*-sienet. Nämä ekoalustan sympaattiset kuohkeuttajat ovat elintärkeitä luonnon tasapainolle. Ravinnepitoisessa maaperässä ne kuokoistavat ja ovat myös elintärkeä ravinnonlähde parta-biotoopin saaliseläimille. Toposta rikastuttavat myös erilaiset, kiehtovat märkärüvet, maitorüvet ja taliköhnäsiintymät. Taliköhnämättään laidunmailla saattaa vastaan kömpiä myös piilotteleva, salaperäinen syyhyppunkki tai sen lähisukulainen *Demodex folliculorum*.

Keltaisena välkehtivä *Microcossus luteus*-kasvusto luo silmiä hivelevän kontrastin punertavalle visvoitukselle. *Malassezia*-hiivojen ruskeankellertävät ja punaruskeat kasvustot muodostavat spektaakkelimaisia savipuolia ja partafollikuutteja. Maito- ja märkärüpien, savipuolen ja taliköhnän runtelema läiskäekseema on todellinen luonnontieteellinen *hotspot*. Sen pinnalta voidaan pieneltäkin alalta löytää kymmeniä eri mikrobilajeja.

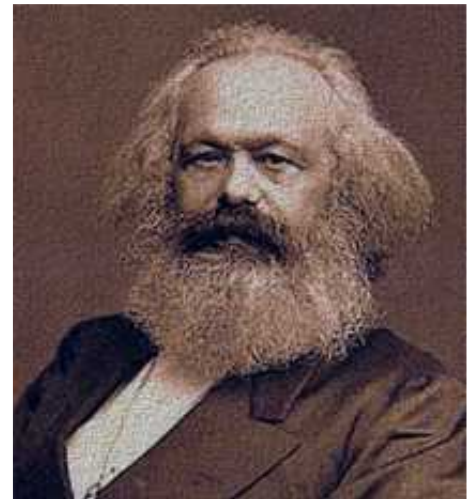
Aarniopartametsikön latvusto on niin tiheä, että valoa ei juurikaan risukon pohjalle pääse. Villinä kiemurtelevat karvastot kietoutuvat toisiinsa ja muodostavat syleilyssään takkuja, tuppoja ja valtaisia pöheikköjä. Tuuli rahisee, kahisee ja heiluttaa jouhia. Pulppuavat ajokset, märkivät paukamat höyryävät huumaavia tuoksuja. Kärpäset surisevat ja sieltä täältä kuuluu täiden kiimaisia soidinkutsuja.

Nuoret partataimet joutuvat ikuisesti taistelemaan paikastaan auringossa. Vanhan kuolema on näissä olosuhteissa uuden elämän alku. Ikiaikainen, jo harmaantunut partakarva taistelee natisten aikansa tuulussa ja tuiskussa ja kaatuu sitten rytisten läpi tiheikön maanpinnalle, mistä se on vuosia sitten kurottanut korkeuksiin. Partakarvavanhus tarjoaa vielä kuollessaan viimeisen palveluksensa tälle ainutlaatuiselle maailmalle. Hiljalleen lahoava partakarva on oiva piilopaikka monelle partametsikön eliölle.

Aarniopartametsiköstä etsivät suojaa myös monet eläimet, jotka eivät normaalisti kuulu partametsikön faunaan. Monet kärpäslajit, erilaiset hämähäkkieläimet, pistiäiset, lepakot, toukat, perhoset ja koppakuo-riaiset viihtyvät tiheikön siimeksessä piilossa petoeläimiltä ja pesivätkin sinne mielellään. Ja onhan yleisesti tunnettua, että Karl Marxin omasta biotoopista löytyi käki (*Cuculus canorus*).

Vasta pieni osa planeettamme aarniopartaalueista on tutkittu. On arvioitu, että tiheiköstä saattaa löytyä vielä satoja entuudestaan tuntemattomia eliölajeja. Risupartametsiköt ovat nopeaa vautia tuhoutumassa. On meidän ihmisten vastuulla, mikä on tämän ainutlaatuisen ekoalustan tulevaisuus. Miten tärkeitä luonnonarvot ovat sovitettavissa yhteen ihmisten toimeentulon, henkilökohtaisen hygienian ja sosiaalisen hyväksynnän kanssa. Tämän rikkaan, monimuotoisen maailman tuhoutumisesta kärsimme viime kädessä me, ihmiset.

Näin Joulun alla näpytelkäämme kolminkertainen facebook-viesti ihmisyyden puolesta:
Vanhat risuparrat on suojeltava! (Pöntinen, Lindgren 1977)

**Karl Marxilla oli vanhoilla päivil-
lään tapana kukkua pitkälle aa-
muun. "Siinä se taas filosofeeraa",
aprikoivat puoluetoverit, kunnes
totuus paljastui.**

Jussi Lehmusvaara

Montako duunaria on yksi pomo?

Aika-ajoin edunvalvojat joutuvat pohtimaan kysymystä, kuinka monen tavallisen duunarin sana vastaa yhden esimiehen sanaa, viiden, kymmenen vai kahdenkymmenen? Entä kuinka monen duunarin sana vastaa yhden tuotantopäällikön sanaa, varmaan ainakin sadan.

Ennen kuin pohdimme näitä kysymyksiä palataan hetkeksi ajassa taaksepäin, aikaan jolloin Postikeskukseen hyväksyttiin ”Eettiset pelisäännöt”. Näissä säännöissä mm. määriteltiin, että postikeskuksessamme noudatetaan eettisesti ja moraalisesti kestäväää henkilöstöpolitiikkaa. Niissä sitouduttiin kunnioittamaan toisiamme riippumatta asemastamme hierarkiassa. Erityisesti jäi mieleen kohta jossa todettiin, ettei työpaikoillamme esiintyvät pari – tai ystävyysuhteet eivätkä ns. kuppikunnat saa rasittaa muita työyhteisön jäseniä.

Ja palataan takaisin nykyhetkeen. Jo toisen kerran kuluvan vuoden aikana ammattiosaston toimikunta joutui kutsumaan koolle Pasilan osaston yleisen kokouksen 26.11. käsittelemään yhden esimiesalueen ongelmia. Edunvalvojat ovat pitkään saaneet huolestuneita viestejä monista ilmiöistä, jotka eivät sovi yhteen ns. eettisten pelisääntöjen kanssa. Osa henkilöstöstä on saanut huomata, etteivät kuulu oikeaan porukkaan. Heitä on kohdennettu jatkuvasti vähemmän suosittuihin työtehtäviin, heidän tekemisiään on kytättä ja arvosteltu perusteettomasti, kun toiset taas ovat saaneet nauttia työnjohdon rajattomasta suosiosta. Pahimmissa tapauksissa joitain henkilöitä on jopa savustettu pois kyseiseltä esimiesalueelta ja ilman perusteita, tietysti.

Kun edunvalvojat ovat vieneet näitä viestejä eteenpäin ja yrittäneet löytää sopuisia ratkaisumalleja ongelmiin, on törmätty alussa esitettyyn kysymykseen. Työntekijöiden viestit eivät Postikeskuksen johdon mielestä ole painavia eivätkä aiheuta mitään toimenpiteitä. On kuitenkin selvää, ettei osaston jäsenten pinna kestä loputtomiin yhden porukan kyykyttämistä, tapahtui se sitten tarkoituksellisesti tai pelkästään hölmöyttään.

Kokouksen kanta oli selvä, työnantajalta vaaditaan konkreettisia toimia tilanteen ratkaisemiseksi, pelkät selvitysmiehet tai muut sen tyyppiset vetkuttelut eivät tässä tilanteessa tule enää kysymykseen. Kokous valitsi neljähenkisen työryhmän laatimaan toimintasuunnitelmaa, miten tästä edetään eteenpäin. Varmasti myös osataan katsoa kalenteriin, kun tehdään päätöksiä. Niitä päätöksiä joilla halutaan varmistaa, että 26.11. kokous oli viimeinen joissa näitä asioita käsitellään.

Toimikunnan puolesta, Toivo Saksala

Hyvä jouluku? Ankea uusi vuosi.

Vaikkakin raamisopimuksen tuomat puitteet ja viime TES:iin pohjautuva yleiskorotus ovat tuomassa minulle edes jonkinmääräisen tyydytyksen palkkojemme väljyyteen, on todettava etten kuitenkaan odota liikoja ensi vuodelta. Huhtikuussa maksettavat raamisopimukseen pohjautuvat kertaerät ovat nekin mukava lisä, mutta voi vain kuvitella mitä klassiset yhteiskuntafilosofit toteaisivat moisesta. Omasta mielestäni moinen on jonkin asteen kansan aliarvioimista, ”pidetään työssäkäyvät nyt vaikka tolla summalla tyytyväisinä.”

Itse liitolle lähettäisin ehkä sellaiset terveiset, että tiedottaminen liittyen raamisopimukseen oli ala-arvoista. Kannattaisiko palkata useampi tiedottaja tai käyttää mahdollisia SAK:n tiedotteita, kun tässä tuli nyt jo esimerkiksi useamman kerran vatvottua mitenkä menettely vuorotteluvapaiden suhteen tulee muuttumaan ?

Ensi vuoteen liittyen taas kehotan, että kun tulospalkkiosysteemiä aletaan (taas) peukaroimaan uusiksi, niin homma hoidetaan maltillisesti ja perehtyen. Mielestäni on ironista, korjatkaa nyt jos olen väärässä, että aikaisemman TUPA-mallin ongelmana pidettiin sitä, että jakelun on hankala saada penniäkään. Nyt uusissa puitteissa jotkut ovat repineet kutos-tason summia ja jotkut eivät käytännössä penniäkään. Summa summarum siis. Itse olen aina ollut sitä mieltä tulospalkkauksesta, että hienoa, että joku saa edes jotakin. Se ei kuitenkaan tarkoita että pitäisi edes ajatella että kaikkien on saatava juuri tasan.

Tästä päästäänkin aasinsillalla itse varsinaiseen työelämään, missä vastaavanlaista ajattelua tunnutaan niinikään viljelevän. En tiedä kenen etua siinä ajetaan jos valvotaan ja vatvotaan (välillä jopa AY-puolella) sen ja sen osaston työaikoja. Jos joku lähtee aikaisemmin himaan, niin hyvä. Itse asiassa olen tullut pikkuhiljaa siihen tulokseen että mitä myöhäisemmäksi menee niin sen parempi. Ei varmaan tarvitse olla Nobel-tason ajattelija tajutakseen, mitkä tulevat olemaan sävelet työnantajan puolelta ensi vuoden aikana. Kun yleiskorotuksen kaltaisia yksittäisiä menoja on tulossa ensi vuoden puolella lisää niin voi vetää suoran johtopäätöksen että eiköhän säästövaateet kosketa kohta jo itse käsittelyä ja tuotantoakin, vielä kun viimeisin osavuositulos viestinvälityksen osalta oli mitä oli.

Toivonkin joululahjaksi koko henkilöstölle ensi vuodelle malttia ja pitkää pinnaa tai vaihtoehtoisesti Euro-alueen taloustilanteen elpymistä, jota saadaan todennäköisesti vielä hetki odottaa. Kehoitetaan edunvalvontaa sekä liiton jäseniä ensi vuonna pohtimaan ja keskittymään oikeasti relevantteihin kysymyksiin. Hyvää johtamista, asiallista kohtelua, työrauhaa ja joustavuutta pitää työnantajalta odottaa, mutta ensi vuonna on esimerkiksi aivan turha itkeä menneiden virkistysrahojen perään.

Ensi Tes-kieroksesta (alkaa lokakuussa 2013) tulee jälleen kerran kiinnostava, kun tulkitsetiin että John Stenbergin rannassakin on ymmärretty Itellan taloudelliset vaikeudet. Kuinka paljon liitto tulee tässä vastaan on avainkysymys. Kun kyseessä ovat jo pikkuhiljaa oikeasti ihmisten työpaikat niin on mielestäni perusteltua muistuttaa mikä on oikeasti tilanteemme tällä hetkellä työelämässä. Monta kertaa on itse tehnyt tämänkin vuoden puolella heittää leipääntyneenä työnantajan henkilöstöpolitiikkaan hanskat tiskiinkin, joten ymmärrän jos näkökantani vaikuttaa hullulta. Maailma on muuttunut ja siihen ei mahdu enää ainakaan meidän osalta urakkaluonteisia hommia. Ensi vuosi tuskin tulee työelämäämme liittyviä realiteetteja muuttamaan, siitä huolimatta Hyvää jouluku ja Onnellista uutta vuotta!

Joonas Pulkinen

BOMB

Oiotaanpa myyttejä Kreikan tilanteesta, vol. 2

Heippa, KOM-Postin väki! Päätinpä vielä kirjoittaa. Esittämiänne kasvulukuja Kreikan talouden suhteen - ainakaan terveellä pohjalla - ei ole nähty sitten Saksan vuonna nolla, sotien jälkeen. Väite julkisen talouden kurissapysymisestä lähentelee suoranaista valhetta. Kreikan talous on kasvanut samoina vuosina kun maa on velkaantunut. Mahtaako olla sattuma, vai olisiko käynyt kuten Suomessa 80-luvulla, että kasvu on tapahtunut velkarahalla, vai miten selitätte maan tämän hetken täydellisen maksukyvyttömyyden? Kreikan julkiseen sektoriin sinänsä en ota kantaa; se ei ole ongelman ydin. Väitätte siellä tehtävän enemmän työtunteja kuin täällä. Mikäs siinä, hyvällä palkalla ja töihintulo- ja käsienspesurahalla tekisin itsekin. Kapitalistit varmaankin ovat siellä haluttomia maksamaan veroja, mutten ymmärrä motiivejanne tuoda tätä ilmi. Kreikan kansantalouden varmaankin suurin ongelma on se, että siellä tavallinen kansakaan ei halua maksaa veroja. Kovin mielenkiintoista, että ette maininneet tätä. Tällaisia kriisejä ei vältetä sillä, että rikkaat maksavat enemmän veroja; heidän veroillaan ei nykyaikaisen valtion menoja kateta. Jos sen sijaan Kreikan kansa maksaisi veroja edes saman verran kuin Suomessa, kriisi olisi ehkä ollut vältettävissä. Kreikkalaisilta veronmaksajilta on kuulemma otettu rahaa EU-lainojen maksuun. Kuinka asia pitäisi mielestänne hoitaa? En kuitenkaan ole kuullut Kreikan kansan laittaneen vastaan niinä vuosina kun maa velkaantui. Oletteko te? En tiedä mainitsemanne operaatiosyystä. Ette kai edes te tohdi väittää, että Kreikka pakotettiin velkaantumaan. Velkaantuminen tuossa suuruusluokassa on Kreikkalaisten oma, ei kapitalistien vika. Kansainvälisen työväenluokan tehtävä on estää järkyttävä yli varojen eläminen. Olette oikeassa, Suomen kapitalistit pelottelevat kansaa; se kuuluu heidän liirumlaarumiinsa. Ei pidä ottaa kaikkea todesta.

Miten ulos eurokriisistä? Ei mitenkään. Euro on eliitin märkä uni josta he eivät tule luopumaan. Lopuksi olemme euron raunioilla, Suomen veronmaksajien rahaa on kupattu ulkomaille järkyttävän monta kymmentä miljardia euroa, joista emme saa takaisin latin latia. ”Unohditte” mainita pari asiaa: Kreikka valehteli talouslukunsa päästökseen euroon; talous ei siis sitä enenkään ole voinut olla täysin kunnossa. Kreikassa on kaksi valtapuoluetta, jotka hallitsevat maata keskenään. Näiden puolueiden edustajat ovat velkaannuttaneet Krei-

kan, eikä kansalla ole ollut mitään sitä vastaan. Väitätte Kreikan tukipaketin menevän pankeille. Totta, lapsenkin tietävät sen. En ymmärrä motiivianne jaella tuollaisia monisteita työpaikalla. Kaikkein tärkeimmästä te Kompostin ”rauhankyyhkyt” vaikenette tyystin: Kreikka on maailman 5. suurin aseiden ostaja. Nytkin Kreikka ostaa aseita, tukipaketin rahoilla. Älkää enää jaelko typeriä monisteitanne työpaikalla, se on mautonta. Historia on teidät tuomitseva. Kaiken kukkuraksi tunnistatte taudin muttette lääkettä: EU:n veroharmonisointi on Kreikan omistavan luokan pahin painajaisuni; joutuisivat vielä maksamaan veroja. Että tällaista.

Kotimaassakin kuului kummia. Eliitti uhkaili suoraan seuraamuksilla jos kansa äänestää väärin. Vaaleissa silti kävi niin kuin kävi. Niiden jälkeiset hallitusneuvottelut olivat demokratian irvikuva. Tukipakettiasia oli kabineteissa päätetty jo ennen vaaleja. Kukaan-siis kukaan-ei sanonut kansalle suoraan, että tukipakettiasia ei keskustella, se on päätetty. Vaalikeskusteluissa siis käytettiin kohtuuton aika päätetyn asian veivaamiseen. Tämä aika oli pois kotimaan ongelmien keskustelujasta, ja se oli tarkoituskin.

Kaksi tarinaa: Vähemmistövaltuutetun virka julistettiin haettavaksi. Koulutusvaade oli ylempi korkeakoulututkinto. Hakijaluvun ollessa 30 vielä yksi hakija ilmoitti olevansa kiinnostunut paikasta, mutta hänellä ei ollut tutkintoa. Kuinka ollakaan päätettiin salamana että häneltä ei sitä vaadita. Ja kappas vain, juuri tämä samainen henkilö viran myös sai. Lukijatehtävä: laskekaa sattumanvarainen todennäköisyys tälle valinnalle. Hakijoita oli siis 31. Espoon kaupunki päätti tilata taiteilijalta porsaan muotoisia betoniporsaita paikkoihin joihin ei saa ajaa autolla. Mies teki työtä tilattua ja nättejä olivat kuin porsaat pienenä, kuulemma. Työn ollessa valmis ja ilmeisesti maksettukin kaupunki haki porsaat, romutti ne soraksi ja se siitä. Joku kaupungin virkamies oli saanut päähänsä, että muslimit saattavat loukkaantua näistä betonipossuista. Tämä ei ole vihapuhetta, kuulin jutun työmatkalla autoradiosta omin korvin. Sitten kehdataan vielä ihmetellä miksi perussuomalaiset saavat ääniä.

S seuraava aihe onkin taas TUPO jota ei saa etelärannan vaatimuksesta sillä nimellä kutsua. Haluan liit-tovaltton het, loppuu tupoiu. Minullakin on haaveita: Saksalaiset ja Ranskalaiset työläisveljeni taistelemassa rinnallani jos taisteltava on. Siis samaan aikaan. Tämä hyväveli-pelleily maksaa valtiolle puoli miljardia euroa samaan aikaan kun ollaan velkaantumisesta huolissaan. Summa on vieläpä sattumoisin sama jonka YLE tarvitsee toimintaansa. Sitäkään rahaa ei nyt tunnu löytyvän mistään. Kun perusturvaan tuli 100€ korotus-josta köyhille jäi käteen pari kymppiä-ansiosidonnainen nousi yli 3000€ tienanneella 177€. Korjatkaa, jos erehdyn: tuosta palkasta ansiosidonnainen on n. 1700–1800€. Toisin sanoen tuo ryhmä ansiosidonnaisella työttömyysturvalla olevia sai siis n. 10 % palkankorotuksen, lainarahalla. Etelärannalla ei ollut mitään tätä vastaan. Oli kuulemma vielä kokoomuksen vaatimus, että peruspäivärahan ja ansiosidonnaisen päivärahan laskentakavaa ei muuteta. Sitten tullaan sanomaan että työssäkäyvien on tyydyttävä maltillisiin korotuksiin. Hakaniemelle kaikki käy, totta kai. PAUkin tietysti lähti mukaan raamisopimukseen. Myönnän maailman olevan oikeudenmukainen paikka jos AKT kaataa koko sontakasan. Erehdyin avaamaan Reitti-lehden ja siellähän Vilkuna kehui Ihalaista. Meinasin heittää laatat. Suurimmat rikokset pienipalkkaisia työläisiä ja köyhiä eläkeläisiä kohtaan ovat tehneet Lipponen ja Ihalainen yhdessä sateenkaarihallitusten aikaan. Tästä Ay-liike vaikeenee tyystin. Köyhät vaan kyykkyyn.

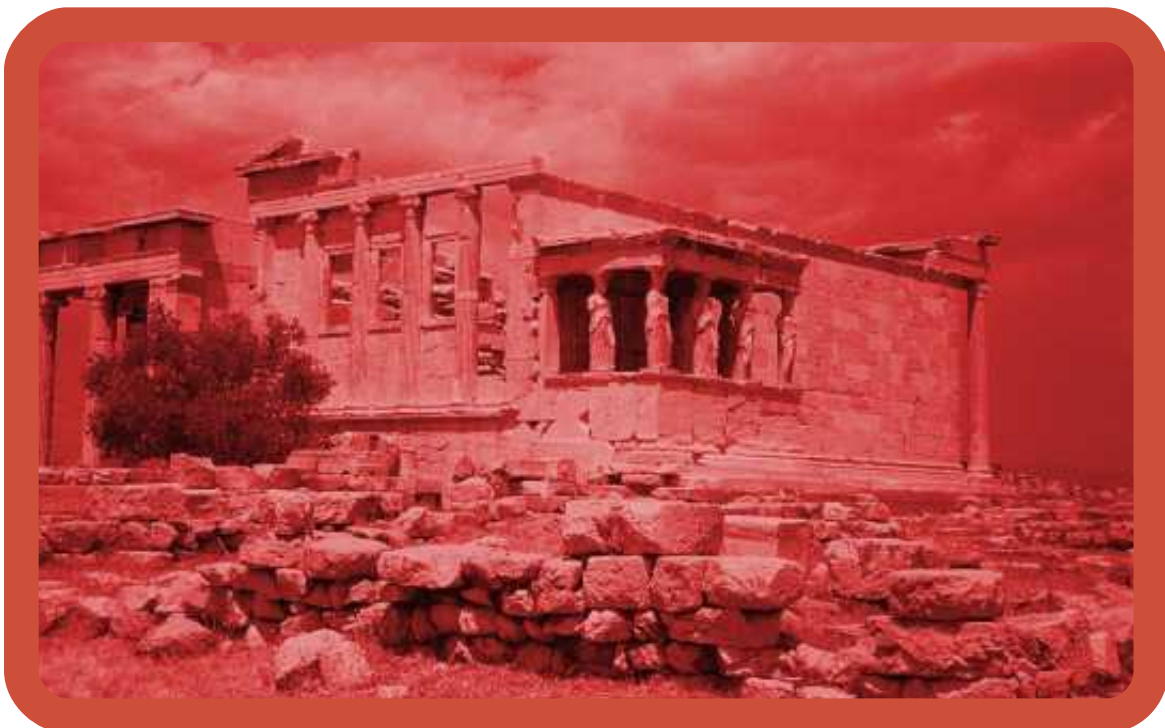
Jummijammi, Lasse! Olet ehta kansallisromantikko! Ihailuni. Olet väärässä. Työvoimapula tulee, koska teoreettinen hedelmällisyysluku-siis luku jolla väestömäärä pysyy ennallaan-on n. 2,1 ja syntyvyys on ollut alle sen vaikka kuinka monta kymmentä vuotta. Mutta, Lasse, olet oikeassa. Työperäinen maahanmuutto on kusetusta. Työttömiä on pilvin pimein; pula tekijöistä ei

tule vielä vaikka kuinka pitkään aikaan. Kansallisvaltiromantisointiasi en ymmärrä mitenkään. Valitettava totuus on, että viimeisen parinsadan vuoden aikana vanhalla mantereella on sodittu sotimasta päästyä. Viit-sitkö kertoa missä piilee se solidaarisuus, itse en ymmärrä. Viime syksyn tapahtumista olen eri mieltä, se oli työtaistelun irvikuva. Vaadin sinua, Lasse, vastamaan julkisesti tähän kysymykseen: Mikä on porvarihallitus? Milloin Suomessa on ollut joku muu kuin porvarihallitus? Nyt istuva hallitus on sysimusta porvarihallitus. SDP ja VAS vastustivat tasaverokehitystä ko-vaan ääneen, siis ennen vaaleja. Vaalien jälkeen vain tasaverot ovat nousseet. Kansan oma vika. Itse äänestivät näitä puolueita. Toivon sydämestäni että perussuomalaiset saavat ensi eduskuntavaaleissa 101 paikkaa. En väitä että se hyödyttää mitään, vahingonilo on paras ta iloa.

Niinistö on muuten väärässä. Vastakkainasettelun aika ei ole ohi. Kun ulkomaalaisia romaneja ollaan häättämässä jostain, paikalle masinoidaan heti aktiiveja puolustamaan heitä. Kun vammaisia tai alkoholisteja ollaan majoittamassa johonkin, alkaa armoton vastustus ja kukaan ei ole heitä puolustamassa. En vähättele Euroopan romanikysymystä, saanen kuitenkin atte absoluuttista totuutta vai? Tässä tulee, ja vielä Lasselle erityisesti: Maapallolle pitäisi saada yksi ainoa valuutta, minulle aivan sama mikä se olisi nimeltään, se olisi omistavan luokan pahin painajaisuni; ei olisi enää valuuttoja joiden kimppuun hyökätä.

Pannaan vielä loppuun kevennys: Ketä meinaat Lasse äänestää jos tulee toinen kierros jolla ovat Sauli ja Mooses? Hehheh.

Timo Bomb

Joulu

Joulu tuo lepoa kiireeseen, rauhaa mieliin ja valoa pimeään, mutta sitä edeltää oikea stressin juhla. Postin työntekijöinä elämme kiireistä aikaa, mutta älkäämme yllirasittako itseämme! Haluan tuoda esille muutaman seikan.

Olen kiinnittänyt huomiota siihen, että meillä osataan aika huonosti politiikkaa. Kannattaa "googlata", jos ei tiedä, mitä mikin puolue edustaa. Esim. vasemmistolainen ei ole porvari. Duunari ei myöskään ole porvari. Puolueet ovat eturyhmiä, eikä mielestäni ole viisasta kannattaa köyhänä ihmisenä kapitalisteja.

Kapitalisti on pääoman omistaja, Proletariaatti työväenluokka ja Prekariaatti on tilapäisissä tai epätyypillisissä työsuhteissa olevat työntekijät, jotka eivät voi suunnitella pitkällä tähtäimellä elämäänsä ilman tietoa työn jatkuvuudesta, mikä nakertaa työssä viihtymistä.

Haluankin rohkaista uusia työntekijöitä tutustumaan rohkeasti muihinkin kuin muihin uusiin työntekijöihin; ainakin omassa toimipaikassamme on solidaarinen yhteishenki.

Varokaa trukkeja. Aina välillä joku loukkaantuu pahasti, trukkikuskiemme ajotyöli kun vaihtelee villistä puolivilliin.

Muuten, olisi hyvä jos keskuudessamme heräisi mielenkiintoa ay-toimintaa kohtaan, sillä lainatakseni Noam Chomskya, "ay-liike on ainoa asia, mikä seisoo yrittäjätyrannian esteenä".

Hyvää joulunaikaa!

Christmas

Christmas brings rest into haste, peace of mind and light into darkness. But to get there we go through a jubilee of stress. As postal workers we are living through hectic times, but don't let it strain us too much. There are some issues I would like to address.

It has come to my attention that some of us have limited knowledge about politics. "Google" it up if you don't know what each political party represents. Let's get some things straight: a leftist does not represent the bourgeois (a merchant, shopowner, middle class citizen etc.) A worker is that neither. Parties are interest groups and thus it is not wise in my opinion to support capitalists as a pauper.

A Capitalist is an owner of capital, The Proletariat are the working class and Precarity means "existence without predictability or security, affecting material or psychological welfare. It has been specifically applied to intermittent employment, sometimes plus a precarious existence." (-Wikipedia).

In precarious work, the employees are in temporary or atypical employment relationships, unable to plan their lives in the long haul without knowledge of the continuation of employment, which nibbles away enjoyment of the work.

I encourage new workers to get to know the other workers, and not just other new workers, for at least in our own position we have great solidarity among ourselves.

Beware of forklifts! Every once in a while someone gets hurt, as the driving styles vary from wild to semi-wild.

Incidentally, it would be nice if there emerged interest among ourselves toward labour union, because, to quote Noam Chomskya, "Trade Union is the only thing standing in the way of corporate tyranny".

Suomen hallitus mukana kuristamassa ay-liikettä Kreikassa

Suomen hallitus, johon myös kaksi vasemmistopuoluetta kuuluu, on mukana kuristamassa ammattiyhdistysliikkeen toimintaoikeuksia Kreikassa. AY-liikkeen maailmanjärjestö ITUC on todennut tiedotteessaan seuraavaa: ”Kansainvälinen valuuttarahasto IMF, Euroopan unioni ja Euroopan keskuspankki vaativat, että Kreikassa ei solmita kolmeen vuoteen kansallisia työehtosopimuksia.” Ammattiliitot ovat myös Kreikassa taistelleet sopimusoikeuden vuosikymmenien työn tuloksena. Nyt EU yhdessä kapitalistien järjestöjen kanssa on romuttamassa näitä oikeuksia. Tavoitteena on tietysti työläisten järjestöjen taistelukyvyyn lamauttaminen ja palkkojen alentaminen sekä kansainvälisten suurpankkien etujen turvaaminen sekä kreikkalaisten että muiden EU-maiden työläisten kukkaroa verottamalla.

Myös Suomen tasavallan EU- renkien hallitus on siis mukana työväenliikkeen satavuotisen taistelun tuloksien romuttamisessa. Jos hallituksessamme olisi vain kokoomuslaisia ja muita porvareita, olisi tämä jotenkin ymmärrettävissä, porvari toimii aina työläisiä vastaan ja kapitalistien puolesta, mutta kun siellä on myös itseään vasemmistolaisina mainostavia puolueita, vassut ja demarit. Näin pitkällä rappio siis jo on. Minä haluan vastauksia näiltä puolueilta. Oletteko tietoisesti pettäneet kreikkalaiset ay-toverimme? Ettekö tiedä mitä olette päättäneet ?

Poliittisen vasemmiston kunnian palauttaminen vaatii irrottautumista tällaisista päätöksistä. EU:n nuoleminen saa jo riittää ja vasemmiston on palattava juurilleen, solidaarisuuteen, sekä kansallisesti että kansainvälisesti.

*Lasse Nevalainen
Sinivalkoinen punikki*

Itella logisticsin logiikkaa Vantaan terminaalissa 2

Olemme jälleen työnantajan painostustoimenpiteiden avittamana menettäneet erään työyhteisömme jäsenen. Jatkuva, yhä lisääntyvien ja voimakkaampien henkilöön kohdistuvien epäoikeuden mukaisten ja syrjivien johtamistoimenpiteiden takia henkilö X tuli siihen johtopäätökseen, ettei voi enää jatkaa työskentelyä rahtiterminaalissa nykyisen kaltaisen johtamiskulttuurin vallitessa.

Eräänlainen antiklimaksi ko. tapauksessa tuli täyteen, kun henkilö X: ää varoitettiin asiattomin perustein (varoitusta saatiin edunvalvontatoiminnan ansiosta peruutetuksi – laiha lohtu lopulta). Omassa työyksikössä oli tehty harvinaisen selväksi henkilö x:n edellytykset jatkaa nykyisissä työtehtävissään. Henkilö X olisi voinut omasta puolestaan jatkaa Itellan palveluksessa jossain muussa yksikössä, jos asia järjestyisi. Kun asiat eivät edenneet sillä rintamalla henkilö x:n mielestä tarpeeksi ripeästi, koki mielestään nöyryyttävää kohtelua osakseen saanut henkilö X ainoaksi mahdollisuudekseen jättää kokemansa kaltoin kohtelu taakseen ja erosi Itellan palveluksesta.

Työnantajan ääneen lausumaton toive tuli näin lihaksi ja ”hankala” tapaus saatiin lakaistua pois häiritsemästä piiloon, aivan kuin mitään ei olisi koskaan tapahtunutkaan. Hieman kärjistäjien voisi todeta, että se voisi olla ollut melkein pä kuka tahansa. Rahti-terminaalissa kaikki hyvin, ei kun tyytyväisyyskyselyyn hymynaamoja piirtelemään.

Paradoksaalisinta koko tarinassa on se, että tämän samankaltaisen tarinan olisi voinut kirjoittaa jo ties monen kerran. Eri nimillä. Tosin kaikki tarinat ovat päättyneet työsuhteen ”vapaaehtoiseen” päättymiseen työntekijän mitan tultua täyteen. ”Tervehenkisen” työyksikkömme johtavana strategiana tunnetaan olevan jatkuva työntekijöiden arvottaminen ja työnantajan itse päättämisen kriteeristön mukaisen ”täydellisen” työvoiman jatkojalostaminen kohti yhä auvoisampaa työyhteisöä.

Citius, altius, fortius hengen meitä terminaalien onnenlandiassa johtaessa muista huolehtia siitä, että jaksat joka ikinen päivä urakoimalla lunastaa itsellesi mahdollisuuden osallistua työpaikkalottoon, jossa työnantajan päättämisen tekemisen alittavia suorituksia ei todellakaan suvaita. Pois siis silmistä, pois mielestä.

Työyhteisö, jossa vallitsee jatkuva työntekijöiden tekemisten kohtuuttoman kriittinen tarkastelu, joka saa pahimmillaan henkilökohtaisen noitavainon piirteitä, menettää pitkässä juoksussa toimintakykensä. Pelon ilmapiiri kertoo karua kieltään yksikössä vallitsevasta henkisen lamaannuksen tilasta. Kvartaalijohtamisen musta aukko imee työntekijöiden energian, joka työn tekemisen sijaan kohdistuu yhä enenevässä määrin selviytymiseen ja jaksamiseen eikä siihen asiaan josta Itella meille kaiketi haluaa? maksaa kuukausittain.

Että tällaista tällä kertaa.

*Ammattiyhdistysterveisiä Voutilasta,
Lasse ja Jana.*

Työ tekijäänsä kiittää

Työyhteisövalmentaja Eija Leiviskä kirjoitti Helsingin sanomien yleisönosastoon näkemyksensä Jorma Ollilan kirjoituksen otsikolla **Työn on sopeuduttava ihmisten tarpeisiin**. Laitan tähän lyhyesti muutaman lainauksen tekstistä.

Tuottavuuden lisäämiseksi vallalla ollut ajatus ottaa ihmisestä entistä enemmän irti yhä pienemmillä resursseilla yhä epävarmemmassa ympäristössä on johtanut sekä organisaation tuottavuuden, että ihmisten hyvinvoinnin ajautumisen karille.

Tehokasta ja mielekästä työntekoa edistää se, että työntekijä voi vaikuttaa työhönsä ja sen sisällön organisointiin ja tekemisen tapoihin. Globaalissa kilpailussa tulevaisuudessa ei pärjätä ilman luovuutta ja motivaatiota.

Kirjoituksessa on paljon hyviä huomioita, joten lainaan vielä yhden viisaan huomion.

Kun viimeisten vuosikymmenten aikana työntekijöitä on vaadittu sopeutumaan organisaatioiden muuttuviin tarpeisiin, on nyt tarkistettava, kuinka organisaatiot voisivat vastata työntekijöiden muuttuviin tarpeisiin. Tähän asti on kehitetty ihmistä työtä varten, mutta olisi pohdittava kuinka voisimme kehittää työtä ihmistä varten. Viisaita päätelmiä mutta kaukana valovuosien päässä meiltä.

Käydyt mittavat yt-menettelyt eripuolilla Itellaa on pirstonut pakan sekaisin ja pelättävää on, että työntekijöiden näkökulmasta ollaan tehty mittava määrä virheratkaisuja, jotka entisestään vievät toimintaa syvään syöksykierteeseen.

Asiakkaana kerron omakohtaisesti, kuinka minä ja usea tuttavani (filatelisteja) olemme suivaantuneet typerään päätökseen siirtää Postimerkkikeskus Helsingistä Toijalaan.

Kuten arvaatte, niin lähteekö yksikään työntekijä (vanhoja ammattilaisia) työn perässä jonnekin huitsin nevaan, no ei taatusti. Ennen toimitus postimerkin ilmestymispäivän jälkeen oli varmaa, noin 3 työpäivää. Heti siirron jälkeen ensimmäinen lähetyksen toimittamiseen kului **2 ja puoli viikkoa** ilmestymispäivästä, tosin laskun maksuun oli varattu aikaa ruhtinaalliset 3 päivää.

Postimerkkikeskus lähestyi myöskin kirjeitse ja ilmoitti, että ennen ensipäivä-erikoisleimoilla tilattavat irtomerkit leimataan tulevaisuudessa pyöröleimoin.

Harvinaisia muuten nykypäivänä, tosin leimat yleensäkin. Vinkkinä johtaja Aaltoselle, että kertoo suunnittelupuolelle, että kuoret toki voi leimata aaltoleimoin, sillä tavalla taatusti säästetään, koska loputkin asiakkaat häviävät. Saadaan tämäkin tarpeettomaksi tehty työ lopetettua.

Säästettiin muuten meilläkin Pasilassa. Vanhoina hyvinä aikoina pitkään palvelleen työntekijän siirtyessä pois työelämästä sai kutsua muutaman "hyvän työtoverinsa" kahvittelemaan työnantajan piikkiin. Se oli silloin parempina aikoina. Nyt eräälle herra x:lle luvattiin myös tämä mahdollisuus, mutta kuinka ollakaan tuntia ennen tuli esimiehelle ilmoitus **ei käy** - ilmeisesti 42 vuotta talossa on liian lyhyt aika. Jälleen saatiin talosta lähtemään tyytyväinen työntekijä, joka veneestä kuseskellessaan muistaa tarkistaa kompassista, ettei vahingossakaan kuse tännepäin.
PS. Pieni rahan ja järjenkäyttö olisi suotavaa huonoinakin aikoina.

Mikko Poutanen
vlm/PAU:n liittohallituksen jäsen

Työmiehen iltarukous

On jälleen joulun odotuksen aika, jolloin työyhteisössämme on kenties jopa aikaa hiljentymiselle.

Kuule oi siis maan matosen harras toive:

Anna työnantajalle viisautta johtaa meidät yli edessä siintävien vaikeiden aikojen.

Älä anna heidän vaipua kvartaalitalouden hurmukseen ja äläkä saata heitä kiusaukseen ulosmitata työsuhteitamme kaiken pyhittävän säästön alttarille. Jos mahdollista, sammuta virrat heidän läppäreistään edes joulun pyhien ajaksi, ettei jatkuva toiminnan tehostamisen mantra olisi Powerpoint esityksineen iankaikkisesti ikeenämme. Anna meille voimia edes raahautua työterveyshuoltoon pitämään yllä kallisarvoista työkykyämme, jotta voisimme toteuttaa työnantajamme yleviä tarkoituksia jatkossakin yhä tehokkaammalla tavalla. Poista mielestämme kaikki siviilielämän hapatus jotta pystymme palvelemaan yhä kirkasotsaisempana yhdessä onnistumisen visiota.

Jos silti näet paremmaksi, että meidän osanamme on ottaa vastuu ja poistua tarpeettomana resurssina työnantajan palveluksesta liikaamasta lattioita – auta ja muista sitä liiton herraa – jotta hän edunvalvonnallaan onnistuisi vakuuttamaan työnantajan edustajat siitä, miten ylevää on kirkkaan ja puhtoisin julkisuuskuvaan ylläpitäminen edes onnellisen joulumielen vallitessa. Elikkä ole hyvä ja varjele edes joidenkin harvojen ja valittujen Itellalaisten työpaikat, kiitos siitä jo etukäteen.

Ja muista sitä ylintä johtoa yhä messevimmillä bonuksilla, sillä onhan ylenpalttisen kyyrykäs ”työmies” palkkionsa ansainnut, kun jakovara on kohdistettu yhä enenevässä määrin pyramidin huimavalle huipulle. Anna meille yhä jatkossakin lisää sitä palkkamallia, jotta voisimme onnellisina vaipua reaaliensioiden yhä alenevaan hurmukseen. Totta tokihan olemme kuin tuhlaajapojan isä, joka teurastaa viimeisensä ”tuhlaajapojan” valloitusretkiltä palatessa.

Olemme myös ylenpalttisen kiitollisia niistä meille mahdollisesti lankeavista joulupostimerkeistä, mielellämme tosin niistäkin luopuisimme, jos sinä katsot tämän kustannuserän parhaaksi kohdistaa sen kipeämmin tarvitseville. Äläkä tuo enää jatkossakaan sitä lehtitilaus lahjaa – edes sitä puolikas-takaan – jottemme tarpeettomasti pientä päätämme ymmärtämättömydessämme kaikenmaailman aviiseilla sekoittaisi. Tokihan tyydytämme meidän maan matosten tiedonjonon vain ja ainoastaan sillä virallisella ja yhdellä ainoalla totuudella, jota suvaitset meille viisaudessasi firman nimissä kotimme kantaa. Olemmehan toki ymmärtäneet meille valitun ainoan oikean informaation ylevän tarkoituksellisen autuuden.

Ja maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto

HYYÄÄ JOULUA JA JOULUMIELTÄ KAIKILLE, SEKÄ ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

TOIVOOPI YOUTILAN TONTTU JANA

